

Bruxelles, 29 noiembrie 2021
(OR. en)

14212/21

**Dosar interinstituțional:
2018/0108(COD)**

LIMITE

**COPEN 409
JAI 1280
CYBER 305
JAIEX 127
ENFOPOL 461
TELECOM 427
DATAPROTECT 265
EJUSTICE 101
MI 875
CODEC 1520**

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți / Consiliul
Subiect:	Regulament privind ordinele europene de divulgare și de păstrare a probelor electronice – Raport intermediar

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor un raport intermediar cu privire la negocierile referitoare la propunerea de regulament privind ordinele europene de divulgare și de păstrare a probelor electronice.

Introducere

Pe baza realizărilor președinției portugheze, președinția slovenă a depus eforturi substanțiale de la începutul mandatului său pentru a înregistra progrese cu privire la acest dosar. Având în vedere relevanța în creștere a spațiului cibernetic, instituirea unui mecanism eficace și fiabil care să prevadă structuri și garanții clare pentru obținerea probelor electronice este de o importanță majoră pentru toate părțile interesate, inclusiv pentru autoritățile de aplicare a legii, autoritățile judiciare, prestatorii de servicii și persoanele afectate de astfel de transferuri. Instituirea acestuia va fi esențială și pentru o cooperare eficace cu țările terțe partenere ale Uniunii.

În acest sens, la 9 iulie a avut loc un al patrulea trilog politic cu privire la acest dosar. Legiuitorii au luat act de progresele înregistrate și au discutat câteva dintre principalele chestiuni nesoluționate pe fond, fără a ajunge la niciun acord. Aceștia au convenit să își concentreze schimburile asupra regimului de notificare prevăzut în proiectul de regulament, având în vedere rolul esențial al acestuia în asigurarea atât a eficacității instrumentului în sine, cât și a protecției drepturilor fundamentale. Legiuitorii au convenit, de asemenea, că un compromis privind un regim de notificare adecvat ar putea fi realizat doar ca parte a unui pachet mai amplu care să includă alte aspecte importante legate de regimul de notificare, cum ar fi normele privind aplicarea motivelor de refuz de a executa un ordin de divulgare și consecințele acestora, precum și normele privind informarea utilizatorilor și căile de atac aflate la dispoziția persoanei ale cărei date sunt solicitate prin intermediul unui ordin de divulgare.

Cadrul negocierilor cu Parlamentul European

Având în vedere necesitatea convenită de a găsi un pachet de compromis privind regimul de notificare, precum și faptul că legiuitorii au avut poziții substanțial divergente cu privire la chestiunile relevante, președinția s-a concentrat, pe tot parcursul mandatului său, pe discuțiile tehnice cu echipa de negociere a Parlamentului, pe baza contribuțiilor din partea statelor membre. Grupul de lucru COPEN a fost informat periodic cu privire la stadiul lucrărilor și la chestiunile discutate cu Parlamentul. Discuțiile din cadrul COPEN au permis obținerea unui consens în cadrul Consiliului cu privire la posibilitățile de negociere și la liniile roșii din cadrul pachetului mai amplu privind regimul de notificare. Prin urmare, eforturile continue ale președinției au consolidat considerabil poziția de negociere a Consiliului.

Discuțiile cu Parlamentul s-au desfășurat într-o atmosferă foarte bună de respect și încredere reciprocă și au permis echipelor de negociere să înregistreze progrese substanțiale în ceea ce privește înțelegerea reciprocă a pozițiilor și definirea principalelor structuri ale unui posibil pachet de compromis. Cu toate acestea, nu a fost posibil să se ajungă la un acord cu privire la principalele aspecte ale pachetului de compromis avut în vedere.

Fondul

Principală provocare în cadrul negocierilor este legată de necesitatea de a găsi un echilibru între asigurarea unui mecanism eficace de obținere a probelor electronice în materie penală, pe de o parte, și protejarea drepturilor fundamentale ale persoanelor ale căror date sunt solicitate, pe de altă parte, cu respectarea deplină a principiului încrederii reciproce. Ambii legiuitori sunt de acord în principiu cu această necesitate. În cadrul acestui exercițiu de găsire a echilibrului, au avut o importanță majoră dezbaterile privind regimul adecvat de notificare pentru diferite categorii de date și chestiunea strâns legată de acesta a motivelor de refuz.

Principală diferență dintre legiuitori în ceea ce privește obligațiile de notificare se referă la rolul respectiv al statelor implicate în procedurile de păstrare sau de divulgare. Consiliul își bazează poziția pe principiul încrederii reciproce și pe normele care se aplică în spațiul cibernetic și consideră că statul emitent ar trebui să aibă responsabilitatea principală de a asigura un proces echitabil și de a proteja drepturile fundamentale ale oricărei persoane ale cărei date au fost solicitate printr-un ordin. Abordarea generală include norme detaliate în acest sens. Cu toate acestea, Parlamentul dorește să confere competențe substanțiale statului însărcinat cu punerea în aplicare sau cu executarea, pentru a superviza toate ordinele adresate unui prestator de servicii, sau reprezentantului legal al acestuia, situat pe teritoriul său.

Pentru marea majoritate a statelor membre, un astfel de sistem este inacceptabil. În primul rând, o obligație globală de notificare ar crea o sarcină administrativă imposibil de gestionat pentru statul însărcinat cu punerea în aplicare sau cu executarea, deoarece, în practică, respectivul stat ar trebui probabil să evalueze fiecare ordin adresat unui prestator de servicii sau reprezentantului legal al acestuia, situat pe teritoriul său. În al doilea rând, un astfel de sistem nu ar ține seama de caracteristicile comunicațiilor digitale și ale spațiului cibernetic, care sunt foarte diferite de mediul din jurul instrumentelor tradiționale de asistență judiciară reciprocă. În al treilea rând, normele propuse de Parlament ar putea însemna că regulamentul ar fi, în unele cazuri, mai puțin eficace decât instrumentele și măsurile existente, cum ar fi sistemele existente de cooperare voluntară cu prestatori de servicii din state terțe. Valoarea adăugată a regulamentului ar fi astfel extrem de limitată.

Cu toate acestea, Consiliul a luat act de solicitările Parlamentului și s-a oferit să facă anumite concesii, care ar presupune, în esență, că statul însărcinat cu punerea în aplicare sau cu executarea ar avea mai multe posibilități de a proteja – pe lângă protecția deja asigurată în statul emitent – drepturile fundamentale ale persoanelor în cauză, în anumite circumstanțe. Totuși, Parlamentul a considerat că aceste concesii sunt insuficiente.

Alte chestiuni nesoluționate incluse în pachetul provizoriu de compromis, pentru care președinția este încrezătoare că, în cele din urmă, s-ar putea găsi soluții ca parte a unui compromis general, includ:

- lista motivelor de refuz, la care Parlamentul dorește să adauge elemente, pe lângă cele propuse de Consiliu;
- esența dreptului la căi de atac în statul însărcinat cu punerea în aplicare sau cu executarea;
- esența dreptului unei persoane de a fi informată cu privire la faptul că a fost emis un ordin prin care i se solicită datele și cu privire la datele care au fost obținute, în special în ceea ce privește etapa în care ar apărea un astfel de drept.

Concluzie

Președinția ia act de faptul că Consiliul s-a oferit să facă concesii substanțiale Parlamentului în vederea ajungerii la un acord, insistând totodată asupra unor caracteristici principale ale abordării generale, în special așa-numitul criteriu privind reședința, care ar garanta că, în cazurile în care persoana ale cărei date sunt solicitate își are reședința pe teritoriul statului emitent, nu este necesară notificarea statului însărcinat cu punerea în aplicare sau cu executarea. Până în prezent, aceste concesii nu au fost considerate suficiente de către Parlament.

În pofida concesiilor oferite de Parlament, președinția consideră că ambele părți trebuie să depună eforturi suplimentare pentru a ajunge la un compromis cu privire la acest dosar foarte important. Cu toate acestea, compromisul nu trebuie obținut cu prețul unui instrument dezechilibrat și inefficient, care ar limita în mod considerabil aplicarea practică a principiului încrederii reciproce între statele membre în acest domeniu. Conform evaluării președinției, asta s-ar întâmpla în cazul în care unele dintre propunerile Parlamentului ar fi incluse în textul final al regulamentului.

Este esențial ca regulamentul să fie adoptat și pus în aplicare în viitorul apropiat. Președinția este încrezătoare că acest lucru va fi în continuare posibil dacă legiuitorii își vor continua eforturile de a găsi soluții eficiente la toate chestiunile nesoluționate, în atmosfera de cooperare care a fost construită până în prezent pe parcursul negocierilor.
